

voorwaarde aan den arbeider om zich door een bepaalden arts te laten behandelen of de kostelooze behandeling te derven, een „beding, waardoor deze verplichtingen des werkgevers zouden worden uitgesloten of vernietigd”, en dus, *volgens de Wet*, een *nietig* beding.

Maar zou het niet zoo zijn, zou de opvatting van den rechtsgeleerde, dien wij zoo gaarne met gerustheid volgen, betwistbaar zijn, dan zou het nog op onzen weg liggen, op te komen voor de eerbiediging onzer beroepstradities en voor de rechten onzer patiënten. Wij zouden met der daad moeten getuigen, dat geen wetsuitlegging ons kan noodzaken, af te wijken van het gulden „*sum cuique tribuere*”. Wordt ons door een mevrouw verzocht, haar dienstbode te behandelen, dan moeten wij steeds de vraag stellen, of zij een eigen geneesheer heeft, en wie de psychologie van mevrouwen en dienstmeisjes verstaat, zal dan in het belang van alle betrokkenen den raad geven, het meisje vrij te laten in haar keuze. Al te kras lijkt het, dat de dokter van het gezin van de dienstbode op zijn eigen terrein tegenover den indringer op zijn gebied wél de goede vormen in acht zou moeten nemen, die de dokter van de mevrouw — op advies van zijn afdelingsraad — tegenover hem heeft verwaarloosd.

Misschien zou het de voorkeur hebben verdiend, dat een plaatselijk orgaan onzer maatschappij de tot hem gerichte vraag, betreffende een belang van de geneeskundigen, niet alleen in zijn afdeling, maar in geheel het land, had overgebracht aan een adviseerend lichaam met een ruimer arbeidsgebied, te meer, daar het zich bij de beantwoording dier vraag genoopt gevoelde, af te wijken van gewichtige algemeene opvattingen en beginselen.

Het zou te betreuren zijn, als men zich later op dit advies zou kunnen beroepen als een onbetwiste uitspraak van een lichaam van hoog gezag, ten einde onze collegiale gebruiken en ons streven naar vrije artsenkeus te bestrijden.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

INENTING TEGEN DOLLEHONDSBEET:

De centrale gezondheidsraad heeft de eer ter kennis van heeren geneeskundigen te brengen, dat in het Pathologisch Instituut van de Rijksuniversiteit te Utrecht (Pasteurstraat 2) gelegenheid bestaat tot kostelooze inenting tegen dollehondsbeet, onder toezicht van den hoogleeraar dr. C. H. H. SPRONCK.

Namens den centralen gezondheidsraad,

Dr. RUIJSCH, *voorzitter.*

H. A. M. VAN ASCH VAN WIJCK, *secretaris.*